

ВОУЧИТЕЛНА ФІЛОСОФІА, КОЯТО ОУЧИ ТОКМУ
 ЕДНА ИСТИННА И ТЕМЕЛНА ДОБРОДѢТЕЛЬ, ВЪ КОЯ-
 ТО И ОНЪ СОСЪ СІЧКОТО СИ СЕРДЦЕ СЯ ВДАДЕ.
 БЪШЕ ТОЛКОВА СЛАДКОРѢЧИВЪ, ДѢТО ЛЕСНО
 МОЖАШЕ ДА ПРЕКЛОНИ СЕКИГО НА КАКВОТО ЦА-
 ШЕ: НО ОНЪ НИКОГН НЕ ОУПОТРЕБИ СВОЕТО О-
 СТРОУМІЕ ВЪ ДРЪГО, ШСВЕНЬ ДА ОУПРАВЪ СВОИ-
 ТѢ СОГРАЖДАНЪ КАМУ ДОБРОДѢТЕЛЬ. ИМАШЕ
 МЫСЛЬ ОУМѢРЕННА, ОУМЪ ЧІСТЪ, БЪШЕ ЦѢЛО-
 МЪДРЪ, БЛАГОЧІНЕНЪ, ТЕРПѢЛИВЪ, И СІЧКИ-
 ТѢ ДОБРОДѢТЕЛИ БѢХА ВЪ НЕГО КАТО ПОСѢМ-
 НИ. ОНЪ ДЪМАШЕ СЕКОГИ ЧИ ТОВА ТОКМУ
 ЗНАЕ, КАКЪ НИЩО НЕ ЗНАЕ: ЗА ТОВА И ПРА-
 ВЕДНО СЯ РЕЧЕ ЕДНО ПРОРОЧЕСТВО ЗАРАДИ НЕГО,
 ЧИ СЪКРАТЪ Е НАЙ ПРЕМЪДРЪ Ш СІЧ-
 КИ ТѢ ЧЕЛОВѢЦЪ. ДЪМАШЕ, ЧИ НАЙ ГО-
 ЛѢМО СЛО Е НА ЧЕЛОВѢКА НЕУЧЕНІЕТО, А БО-
 ГАТСТВОТО И БЕЛІЧЕСТВАТА СЯ ИСТОУНИКЪ НА
 СІЧКИ ТѢ СЛИНЫ. НА ОУЧЕНИЦЫ ТѢ СЯ ПОРАЧА-
 ШЕ ДА ИМАТЪ ТРИ РАБОТЫ: СІРѢЧЬ, ПРЕМЪ-
 ДРОСТЬ, СРАМЪ, И МОЛЧАНІЕ. ДЪМАШЕ НА
 ТѢХЪ, ЗАЩО ДОБРЫО ПРИАТЕЛЪ Е НА ЧЕЛОВѢКА
 ЕДНО ГОЛѢМО СЪКРОВИЩЕ. КОГАТО ХОРАТЪВАШЕ
 ЗА ЕДИНЪ ГОЛМЕЦЪ, КОЙТО БЪШЕ ПОХАРЧИЛЪ

МНО-